

Родина роялів. Зламаний принц. Книга 2

КУПИТИ

Про книгу

Друга книжка із захопливої серії «Родина Роялів» розповість історію про пристрась, зраду та боротьбу за кохання. Головний герой, Рід Роял, має все: чарівну зовнішність, владу, багатство. Він — мрія кожної дівчини елітної школи, але в його житті з'являється Елла Гарпер.

Їхні стосунки починаються як війна двох світів, але в цій битві зароджуються почуття, які змінюють усе. Коли одна помилка змушує Еллу піти, світ Ріда починає розпадатися. Чи зможе він довести, що його любов справжня? Серія «Родина Роялів» від Ерін Ватт сподобається поціновувачам гарячих любовних історій із таємницями та стрімким перебігом подій.

Розділ перший

Рід

У будинку темно й тихо, коли вхожу в передпокій, що поряд з кухнею. Майже десять тисяч квадратних метрів. а тут нікого. На моєму обличчі розквітає широка усмішка.

Брати кудись завіялися, економки немає і тато поїхав бозна-куди, тож масток Роялів у нашому з Еллою розпорядженні.

Господи-боже, так.

У кухні ледь не зриваюся на біг, щоби швидше підій-нятися задніми сходами. Сподіваюся, Елла чекає на мене нагорі у своєму ліжку, вся така мила й сексуальна в одній із моїх старих футболок, що взяла її собі для сну. Було б навіть краще, якби це — все, що на ній буде... Пришвид-шую крок, минаю свою спальню, кімнату Істона, стару кімнату Гіда й нарешті доходжу до дверей Елли, які, на маль, зачинені. Швиденько стукаю, але у відповідь тиша.

Насупившись, дістаю телефон із задньої кишені та надсилаю коротке повідомлення.

Де ти, крихітко?

Вона не відповідає. Постукую телефоном по нозі. Мабуть, вийшла ввечері зі своєю подругою Валері, що, власне, навіть добре, бо мені не завадило б прийняти душ, перш ніж знову побачу Еллу. Хлопці у Вейда викурили сьогодні тонну трави, а я не хочу засмердіти кімнату Елли.

Новий план: душ, поголитися, а потім відшукати свою дівчинку. Скидаю футболку, жмакаю її в руці й відчиняю двері у свою кімнату. Навіть не вмикаючи світла, роззуваюся і проходжу килимом до вбудованої ванної.

Не бачу її, але вчуваю запах.

Що, бляха?..

У ніздрі вдаряє нудотний аромат троянд, і я кидаюся до ліжка.

— Бути не може, — гарчу, коли вдається розгледіти темну постать на матраці.

Спину пронизує струмом роздратування, тому повертаюся до дверей і клацаю вмикачем. Але відразу ж про це шкодую, бо тьмяне жовте світло, що заливає кімнату, відкриває переді мною оголені вигини жінки, з якою не хочу мати нічого спільного.

— Якого хріна ти тут робиш? — гримаю на колишню татову дівчину.

Брук Девідсон сором'язливо всміхається.

— Я сумувала за тобою.

У мене відвисає щелепа. Вона зараз, бляха, серйозно?

Швидко визираю в коридор, аби впевнитися, що Елли досі немає. Потім іду прямо до ліжка.

— Вимітайся, — гарчу, схопивши її за зап'ястя, щоб витягнути з ліжка. Дідько, тепер доведеться змінювати простирадла, бо якщо щось і смердить гірше за пивний перегар і косяк, то це Брук Девідсон.

— Чому? Раніше ти ніколи не скаржився. — Вона облизує свої червоні губи так, що думаю, це мало б бути сексуально, але в мене викликає лиш огиду. У мене в шафі чимало скелетів, про які Елла не здогадується. Таких, що її, безсумнівно, знудить. І жінка переді мною — один з них.

— Чітко пам'ятаю, як казав тобі, що ніколи більше й пальцем не торкнуся твоєї дешевої сраки.

Самовдоволення усмішка Брук в'яне.

— А я казала тобі не говорити так зі мною.

— Я говоритиму з тобою так, як хочу, — випльовую.

Ще раз зиркаю на двері. Від розпачу починаю нервуватися. Брук не можна бути тут, коли повернеться Елла.

Як я в біса почну їй це пояснювати? Опускаю погляд на одяг Брук, розкиданий по всій підлозі, — крихітна міні сукня, мереживна білизна й пара туфель на шпильках.

Моє взуття якось опинилося біля її. Усе це скидається на повний безлад.

Хапаю каблуки Брук з підлоги та шпурляю їх на ліжку.

— Що б ти не задумала, я на це не поведуся. Вали звідси.

Вона кидає взуття назад, й один із каблуків, перш ніж упасти, дряпає мої голі груди.

— Змусь мене.

Я стискаю потилицю. Не думаю, що в мене є ще якісь варіанти, крім як силою витягти її і викинути геть. Що б я, бляха, сказав зараз, якби Елла побачила, як я волочу Брук зі своєї кімнати?

Агов, люба, не зважай. Це я сміття виношу. Дивись, я кілька разів переспав з дівчиною свого батька, а тепер, коли вони розійшлися, думаю, вона знову хоче залізти мені в труси. Нічого ж страшного, правда? І на цьому місці варто незграбно гигикнути.

Міцно притискаю кулаки до тіла. Гідеон завжди казав мені, що я сам собі рию яму, але, агов, це ж самознищення зовсім нового рівня. Я це зробив. Дозволив своїй злості на батька довести мене до того, що опинюся в одному ліжку з цією жінкою. Запевнив себе, що після того, що тато зробив мамі, він заслужив, щоб я переспав із його дівчиною за його спиною.

Ну, за що боровся, на те й напорвся.

— Одягайся, — сичу їй.

— Цю розмову закінчено... — Зупиняюся, почувши звук кроків у коридорі.

Чую, як гукають моє ім'я.

Брук схиляє голову набік. Вона теж це чує.

От бляха. От бляха. От бляха.

Голос Елли прямо під моїми дверима.

— Ой божечку, Елла вдома, — каже Брук, коли моя кров стугонить у вухах. — У мене є новина, якою можу поділитися з вами обома.

Мабуть, це найдурніше з усього, що я міг утнути, але на думку спадає лише виправити це. Мені потрібно, щоб ця жінка зникла.

Тому випускаю все з рук і кидаюся вперед. Хапаю Брук за плече та стягую з матраца, але ця курва різко смикає мене вниз. Намагаюся не торкнутися і оголеного тіла, але таки втрачаю баланс. Вона користується цим і притискається до моєї спини. М'який смішок пихкає мені у вухо, коли її силіконові груди обпалюють мою шкіру.

Рекомендована література

Родина Роялів. Книга 1.
Паперова принцеса

Оніксова буря. Емпіреї.
Книга 3

Ніколи не бреші

Тисяча друзок. Книга 2

День, що навчив мене
жити

Книжкові хроніки
Анімант Крамб

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ